

Υπόθεση C-354/21

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

4 Ιουνίου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

Lietuvos vyriausios administracinis teismas (Λιθουανία)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

2 Ιουνίου 2021

Εκκαλών:

R.J. R.

Εφεσίβλητη:

Valstybės įmonė Registrų centras

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Αρνηση καταχωρίσεως, στο μητρώο ακινήτων, του δικαιώματος κυριότητας του εκκαλούντος επί ακινήτου, ήτοι αγροτεμαχίου κειμένου στη Λιθουανία, βάσει ευρωπαϊκού κληρονομηρίου εκδοθέντος στη Γερμανία.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως

Ερμηνεία των διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου· άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο ιβ', και το άρθρο 69, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την

καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου, την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε ρύθμιση του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται η ακίνητη περιουσία, δυνάμει της οποίας τα δικαιώματα κυριότητας μπορούν να καταχωρισθούν στο μητρώο ακινήτων βάσει ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου μόνο στην περίπτωση κατά την οποία στο εν λόγω ευρωπαϊκό κληρονομητήριο περιλαμβάνονται όλα τα λεπτομερή στοιχεία που απαιτούνται για την καταχώριση;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Κανονισμός (ΕΕ) 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου [ΕΕ 2012, L 201, 27.7.2012, σ. 107· στο εξής: κανονισμός (ΕΕ) 650/2012]: αιτιολογικές σκέψεις 7, 8, 18, 67 και 68, άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο ιβ', άρθρο 63, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', άρθρο 68, στοιχείο ιβ', και άρθρο 69, παράγραφοι 1, 2 και 5.

Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1329/2014 της Επιτροπής, της 9ης Δεκεμβρίου 2014 για τη σύνταξη των εντύπων που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΕ) 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου [ΕΕ 2014, L 359, 16.12.2014, σ. 30· στο εξής: κανονισμός (ΕΕ) 1329/2014]: Άρθρο 1, παράγραφος 5, σημείο 9 και υποσημείωση 13 του παραρτήματος IV του εντύπου V, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 5.

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto registro įstatymas (λιθουανικός νόμος περί μητρώου ακινήτων· στο εξής: νόμος περί μητρώου ακινήτων· στην υπό κρίση υπόθεση εφαρμόζεται ως έχει μετά τη θέσπιση του νόμου XII-1833, της 23ης Ιουνίου 2015):

Άρθρο 5

«[...]»

2. Ο προϊστάμενος του μητρώου ακινήτων είναι υπεύθυνος, σύμφωνα με την προβλεπόμενη εκ του νόμου διαδικασία, για την ακρίβεια και διατήρηση των στοιχείων που συλλέγονται από το μητρώο ακινήτων. Ο προϊστάμενος του μητρώου ακινήτων είναι υπεύθυνος μόνο για τη συμφωνία των στοιχείων που έχουν καταχωρισθεί στο μητρώο ακινήτων με τα έγγραφα δυνάμει των οποίων καταχωρίστηκαν τα στοιχεία αυτά».

Άρθρο 22

«Τα έγγραφα που βεβαιώνουν κτήση δικαιωμάτων επί ακίνητης περιουσίας, ενδεχόμενα βάρη επί των δικαιωμάτων αυτών, καθώς και τις νομικές πράξεις δυνάμει των οποίων καταχωρίζονται τα δικαιώματα αυτά στο μητρώο ακινήτων, είναι τα ακόλουθα:

[...]

(5) πιστοποιητικό που βεβαιώνει το δικαίωμα κληρονομικής διαδοχής·

[...]

(10) άλλα έγγραφα που προβλέπονται από τον νόμο».

Άρθρο 23

«[...]

2. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται συνοδευόμενη από έγγραφα που βεβαιώνουν την κτήση των δικαιωμάτων των οποίων ζητείται η καταχώριση, ενδεχόμενα βάρη επί των δικαιωμάτων, και τις σχετικές νομικές πράξεις. [...]

3. Τα έγγραφα για τη βεβαίωση, σύσταση, κατάργηση, μεταβίβαση ή επιβάρυνση εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων [...] πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις του νόμου και να περιλαμβάνουν τα απαραίτητα για την καταχώριση στο μητρώο ακινήτων στοιχεία.

4. Τα έγγραφα δυνάμει των οποίων ζητείται η καταχώριση πρέπει να είναι ευανάγνωστα και να περιλαμβάνουν τα πλήρη ονοματεπώνυμα, τις επωνυμίες, τις διευθύνσεις, τους αριθμούς αναγνώρισης των προσώπων που συνδέονται με την καταχώριση, καθώς και τον μοναδικό αριθμό των ακινήτων τα οποία αφορά η καταχώριση, ο οποίος ορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται για τις κτηματολογικές εγγραφές. [...]

[...]»

Άρθρο 29

«Ο προϊστάμενος του μητρώου ακινήτων δεν καταχωρίζει δικαιώματα επί ακίνητης περιουσίας [...] αν κατά την εξέταση της αίτησης διαπιστωθεί μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

[...]

(2) το έγγραφο δυνάμει του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν πληροί τις απαιτήσεις του παρόντος νόμου·

[...]

(6) η αίτηση ή το έγγραφο που υποβάλλεται στον προϊστάμενο του μητρώου ακινήτων δεν περιέχει τα στοιχεία που προβλέπονται από τις ρυθμίσεις που διέπουν το μητρώο ακινήτων και τα οποία είναι αναγκαία για τον προσδιορισμό των ακινήτων και των προσώπων που αποκτούν δικαιώματα [...]».

Οι ρυθμίσεις που διέπουν το μητρώο ακινήτων εγκρίθηκαν με την απόφαση αριθ. 379 της 23ης Απριλίου 2014 της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Λιθουανίας:

«[...] 14.2.2. Στοιχεία ταυτοποίησης του ακινήτου:

14.2.2.1. Κτηματολογική περιοχή, γεωτεμάχιο και αριθμός του αγροτεμαχίου·

14.2.2.2. Μοναδικός αριθμός (κωδικός ταυτοποίησης) του αγροτεμαχίου·

14.2.2.3. 14.2.2.3. Μοναδικός αριθμός (κωδικός ταυτοποίησης) της οικοδομής·

14.2.2.4. Μοναδικός αριθμός (κωδικός ταυτοποίησης) διαμερίσματος ή κτίσματος [...]».

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Ο R.J. R., εκκαλών, έχει λιθουανική και γερμανική ιθαγένεια και διαμένει στη Γερμανία. Η J.M. R., μητέρα του R.J. R., απεβίωσε στις 6 Δεκεμβρίου 2015· κατά τον χρόνο του θανάτου της, είχε τη συνήθη διαμονή της στη Γερμανία. Ο εκκαλών, μοναδικός κληρονόμος της μητέρας του, αποδέχθηκε το σύνολο της κληρονομίας της στη Γερμανία χωρίς επιφύλαξη σύμφωνα με τη διαδικασία και τις προθεσμίες που προβλέπει το γερμανικό δίκαιο. Δεδομένου ότι η κληρονομία αποτελούνταν τόσο από περιουσιακά στοιχεία που ανήκαν στη μητέρα του στη Γερμανία, αλλά και από ακίνητη περιουσία κείμενη στη Λιθουανία, ο εκκαλών υπέβαλε ενώπιον του αρμοδίου γερμανικού δικαστηρίου αίτηση για την έκδοση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 650/2012. Στις 24 Σεπτεμβρίου 2018, το Amtsgericht Bad Urach (ειρηνοδικείο Bad Urach, Γερμανία) στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας εξέδωσε στον εκκαλούντα το κληρονομητήριο αριθ. 1 VI 174/18 (στο εξής: κληρονομητήριο), στο οποίο διαλαμβανόταν ότι ο G. R., ο οποίος απεβίωσε στις 10 Μαΐου 2014, κατέλειπε την κληρονομία του στη J.M. R., ως μοναδική κληρονόμο, καθώς και το ευρωπαϊκό κληρονομητήριο αριθ. 1 VI 175/18, στο οποίο διαλαμβανόταν ότι η J.M. R., η οποία απεβίωσε στις 6 Δεκεμβρίου 2015, κατέλειπε την κληρονομία της στον R.J. R., και ότι ο τελευταίος ήταν ο μοναδικός κληρονόμος ο οποίος αποδέχθηκε την κληρονομία χωρίς επιφύλαξη.
- 2 Στις 15 Μαρτίου 2019, ο εκκαλών υπέβαλε ενώπιον της VI [Valstybės įmonė] Registrų centras (κρατικού φορέα κεντρικού μητρώου, Λιθουανία) αίτηση καταχώρισης των δικαιωμάτων του κυριότητας επί της ακίνητης περιουσίας που είχε καταχωρισθεί στο όνομα της μητέρας του. Η αίτηση του εκκαλούντος, συνοδευόταν από το κληρονομητήριο και το ευρωπαϊκό κληρονομητήριο αριθ. 1

VI 175/18 που είχαν εκδοθεί στις 24 Σεπτεμβρίου 2018, αντίγραφα μεταφράσεων αυτών των εγγράφων και αντίγραφα διαβατηρίων της Δημοκρατίας της Λιθουανίας που είχαν χορηγηθεί στους J.M. R., G. R. και R.J. R.. Στις 20 Μαρτίου 2019, η αίτηση του εκκαλούντος απορρίφθηκε με την απόφαση SPR4-340 του VI Registrų centro Turto registrų tvarkymo tarnybos Nekilnojamojo turto registro departamento Tauragės skyrius (γραφείου της πόλης Tauragė του τμήματος μητρώου ακινήτων της υπηρεσίας διαχείρισης μητρώων ακινήτων του κρατικού φορέα κεντρικού μητρώου, Λιθουανία) (στο εξής: γραφείο) η οποία εξέθετε ότι το ευρωπαϊκό κληρονομητήριο αριθ. 1 VI 175/18 δεν περιείχε τα στοιχεία που προβλέπονται στον λιθουανικό νόμο περί μητρώου ακινήτων, τα οποία ήταν απαραίτητα για την ταυτοποίηση της ακίνητης περιουσίας, ήτοι στο εν λόγω κληρονομητήριο δεν περιγραφόταν η περιουσία που κληρονόμησε ο εκκαλών. Ο εκκαλών άσκησε ενδικοφανή προσφυγή κατά της απόφασης του γραφείου ενώπιον της VI Registrų centro Centrinio registratoriaus ginčų nagrinėjimo komisija (επιτροπής επίλυσης διαφορών του κεντρικού γραμματέα της κρατικής επιχείρησης κεντρικού μητρώου, Λιθουανία) (στο εξής: επιτροπή). Με την απόφαση CSPR-147 της 9ης Μαΐου 2019, η Επιτροπή επικύρωσε καθ' ολοκληρίαν την αρχική απόφαση του γραφείου.

- 3 Ο εκκαλών προσέβαλε τις εν λόγω αποφάσεις του γραφείου και της επιτροπής, δεδομένου ότι διαφωνούσε με αυτές, ενώπιον του Regionų apygardos administracinis teismas (περιφερειακού διοικητικού πρωτοδικείου, Λιθουανία). Με απόφαση της 30ής Δεκεμβρίου 2019, η προσφυγή του εκκαλούντος απορρίφθηκε ως αβάσιμη. Ο εκκαλών άσκησε έφεση κατά της απόφασης αυτής ενώπιον του Lietuvos vyriausioji administracinis teismas (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου της Λιθουανίας) και ζήτησε, μεταξύ άλλων, να υποβληθεί προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς το ζήτημα ερμηνείας του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 4 Ο εκκαλών επισημαίνει ότι αποδέχθηκε το σύνολο της κληρονομίας χωρίς επιφύλαξη ως εκ τούτου, σύμφωνα με το γερμανικό δίκαιο που εφαρμόζεται επί του συνόλου της κληρονομίας, συμπεριλαμβανομένης της ευρισκόμενης στη Λιθουανία, δεν είναι υποχρεωτικό να διευκρινισθούν στο ευρωπαϊκό κληρονομητήριο τα δικαιώματα επί της κληρονομιαιάς περιουσίας ή να καταρτισθεί κατάλογος περιουσιακών στοιχείων. Κατά τον εκκαλούντα, το γερμανικό κληρονομικό δίκαιο προβλέπει καθολική διαδοχή του θανόντος: επομένως, καθόσον είναι μοναδικός κληρονόμος, πρέπει να του μεταβιβασθεί το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων του θανόντος. Σύμφωνα δε με το γερμανικό κληρονομικό δίκαιο, δεν είναι δυνατή η καταγραφή ή ο με άλλον τρόπο προσδιορισμός της κληρονομιαιάς περιουσίας: σε μια τέτοια περίπτωση, τα γερμανικά δικαστήρια, κατά πάγια νομολογία, δεν εφαρμόζουν το άρθρο 68, στοιχείο ιβ', του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012, το οποίο προβλέπει ότι στο κληρονομητήριο πρέπει να περιέχει την κληρονομική μερίδα κάθε κληρονόμου και, κατά περίπτωση, απαρίθμηση των δικαιωμάτων ή/και περιουσιακών

στοιχείων για κάθε συγκεκριμένο κληρονόμο, τα δε δικαστήρια αυτά δεν αναγράφουν στο ευρωπαϊκό κληρονομητήριο λεπτομερή στοιχεία βάσει των οποίων προσδιορίζεται η κληρονομαία ακίνητη περιουσία. Ο κανονισμός (ΕΕ) 650/2012 δεν επιβάλλει τέτοια υποχρέωση· ομοίως, δεν επιβάλλει υποχρέωση προσδιορισμού της κληρονομαίας περιουσίας, ούτε υποχρέωση παροχής στοιχείων που να καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό της κληρονομαίας περιουσίας κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης για χορήγηση κληρονομητηρίου. Παραπέμποντας στην αιτιολογική σκέψη 18 και στο άρθρο 69, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012, καθώς και στο σημείο 67 των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα Υ. Βοτ στην υπόθεση Kubicka (C-218/16, EU:C:2017:387), ο εκκαλών υποστηρίζει ότι παρέσχε τις εν λόγω διευκρινίσεις με την αίτησή του για καταχώριση και ότι τούτο θα έπρεπε να αρκεί. Διατείνεται ότι, το γεγονός ότι τα εν λόγω στοιχεία δεν περιελήφθησαν στο ευρωπαϊκό κληρονομητήριο δεν μπορεί να αποτελέσει εμπόδιο για την καταχώριση της κληρονομαίας ακίνητης περιουσίας στο όνομά του, πολλώ δε μάλλον καθόσον είναι ο μοναδικός κληρονόμος της περιουσίας αυτής. Τα λεπτομερή στοιχεία που απαιτούνται για την καταχώριση μπορούν να ληφθούν μέσω υποβολής συμπληρωματικών εγγράφων ή παροχής πληροφοριών. Κατά τον εκκαλούντα, τυχόν αντίθετη ερμηνεία δεν συνάδει με τον σκοπό του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012, ο οποίος συνίσταται στη διευκόλυνση των κληρονόμων.

- 5 Η εφεσίβλητη υποστηρίζει ότι, κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 18 και 68, το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', το άρθρο 69, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012, καθώς και το σημείο 9 του παραρτήματος IV του εντύπου V, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 5 του κανονισμού (ΕΕ) 1329/2014, σε περίπτωση κληρονομικής διαδοχής επί ακινήτων, η καταχώριση των ακινήτων αυτών διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκονται τα ακίνητα, ανεξάρτητα από τη χώρα έκδοσης του ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου. Οι νομικές βάσεις για την καταχώριση των δικαιωμάτων επί ακίνητης περιουσίας (μεταξύ άλλων, τα κληρονομητήρια) απαριθμούνται στο άρθρο 22 του νόμου περί μητρώου ακινήτων· επομένως, προκειμένου να βεβαιωθεί η κτήση των δικαιωμάτων για τα οποία ζητείται η καταχώριση και η τήρηση των προβλεπόμενων εκ του νόμου απαιτήσεων, δεν αρκεί η περιγραφή του τρόπου κτήσης των δικαιωμάτων στην αίτηση που υπέβαλε ο εκκαλών, αλλά η εν λόγω κτήση πρέπει να αποδεικνύεται από τα έγγραφα που μνημονεύονται στην ανωτέρω διάταξη, τα οποία έγγραφα πρέπει να περιέχουν τα αναγκαία λεπτομερή στοιχεία για την καταχώριση στο μητρώο ακινήτων. Η εφεσίβλητη δεν συμμερίζεται την άποψη του εκκαλούντος ότι από το άρθρο 29, παράγραφος 6, του νόμου περί μητρώου ακινήτων, προκύπτει ότι τα κρίσιμα λεπτομερή στοιχεία είναι δυνατόν να περιγράφονται στην αίτηση που υποβάλλεται. Η εφεσίβλητη επισημαίνει επίσης ότι κανένα από τα δύο έγγραφα που εξέδωσε το Amtsgericht Bad Urach (ειρηνοδικείο Bad Urach) στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως βάση για την καταχώριση στο μητρώο ακινήτων των δικαιωμάτων επί του αγροτεμαχίου που ανήκε στον G. R.. Αφενός, το κληρονομητήριο αριθ. 1 VI 174/18, στο οποίο διαλαμβάνεται ότι ο G. R. κατέλειπε την κληρονομία στην J.M. R., δεν μπορεί να παραγάγει τα έννομα αποτελέσματα που επιδιώκει ο εκκαλών στη Λιθουανία για δύο λόγους: δεν

πληροί τις απαιτήσεις ως προς το περιεχόμενο και τη μορφή του ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου του άρθρου 68 του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012 και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά ευρωπαϊκό κληρονομητήριο, αλλά ούτε και έγγραφο εκδοθέν σύμφωνα με το λιθουανικό δίκαιο. Αφετέρου, το ευρωπαϊκό κληρονομητήριο αριθ. 1 VI 175/18 δεν πληροί τις απαιτήσεις του νόμου περί μητρώου ακινήτων, διότι δεν αναγράφεται ο μοναδικός αριθμός ακινήτου ο οποίος παρέχεται σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται για τις κτηματολογικές εγγραφές, και δεν περιέχει τα αναγκαία λεπτομερή στοιχεία για την ταυτοποίηση του ακινήτου. Περαιτέρω, η εφεσίβλητη επισήμανε ότι μολονότι ο εκκαλών ζητούσε καταχώριση των περιουσιακών του δικαιωμάτων μόνον επί ενός αγροτεμαχίου ιδιοκτησίας του G. R., εντούτοις δεν είχε εκδοθεί ευρωπαϊκό κληρονομητήριο όσον αφορά το ακίνητο αυτό και στο ευρωπαϊκό κληρονομητήριο αριθ. 1 VI 175/18 δεν παρέχονταν λεπτομερή στοιχεία ή πληροφορίες σχετικά με την κληρονομία του G. R. και την αποδοχή της.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της απόφασης περί παραπομπής

- 6 Το αιτούν δικαστήριο, στο πλαίσιο της ανάλυσης των σχετικών διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012 και του κανονισμού (ΕΕ) 1329/2014, υπενθυμίζει καταρχάς ότι, προκειμένου να διασφαλιστούν αποτελεσματικά τα δικαιώματα των κληρονόμων και των κληροδόχων, των άλλων οικείων προσώπων του θανόντος, καθώς και των κληρονομικών δανειστών, ο κανονισμός 650/2012 προβλέπει την καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου το οποίο πρέπει να παρέχει σε κάθε κληρονόμο, κληροδόχο ή δικαιούχο που μνημονεύεται στο κληρονομητήριο τη δυνατότητα να αποδείξει σε άλλο κράτος μέλος την ιδιότητα του κληρονόμου και τα κληρονομικά του δικαιώματα (αποφάσεις της 1ης Μαρτίου 2018, Mahnkopf, C-558/16, EU:C:2018:138, σκέψη 36, και της 12ης Οκτωβρίου 2017, Kubicka, C-218/16, EU:C:2017:755, σκέψη 59).
- 7 Επομένως, κατ' εφαρμογή του άρθρου 69, παράγραφος 5, του κανονισμού 650/2012, το κληρονομητήριο συνιστά έγκυρο τίτλο για την καταχώριση της κληρονομιαίας περιουσίας στο οικείο μητρώο ενός κράτους μέλους. Εντούτοις, κατά το αιτούν δικαστήριο, από τις διατάξεις που ρυθμίζουν τα έννομα αποτελέσματα του κληρονομητηρίου προκύπτει ότι η κατοχή του κληρονομητηρίου δεν συνεπάγεται, αυτή καθ' εαυτήν, τη μη εφαρμογή των νομίμων προϋποθέσεων καταχώρισης ακίνητης περιουσίας που προβλέπονται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους της τοποθεσίας του ακινήτου. Το συμπέρασμα αυτό επιρρωννύεται και από την εξήγηση που περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 18 [του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012], κατά την οποία «το ευρωπαϊκό κληρονομητήριο [...] θα πρέπει να συνιστά έγκυρο τίτλο για την καταχώριση της κληρονομιαίας περιουσίας σε μητρώο κράτους μέλους. Αυτό δεν θα πρέπει να εμποδίζει τις αρχές που συμμετέχουν στη καταχώριση να καλούν το πρόσωπο που ζητεί την καταχώριση να υποβάλει πρόσθετες πληροφορίες ή να προσκομίσει συμπληρωματικά έγγραφα που απαιτούνται από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο τηρείται το μητρώο».

- 8 Όπως προκύπτει από το σημείο 67 των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα Υ. Bot της 17ης Μαΐου 2017 στην υπόθεση Kubicka (C-218/16, EU:C:2017:387), το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 650/2012 πρέπει να περιορίζεται στους ιδιαίτερους όρους της διαδικασίας καταχωρίσεως στα μητρώα· ως εκ τούτου, στην πράξη, μπορούν να απαιτούνται και άλλα έγγραφα ή πληροφορίες επιπλέον του ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου, όταν, για παράδειγμα, αυτό δεν περιέχει επαρκώς συγκεκριμένα στοιχεία για τον προσδιορισμό του πράγματος του οποίου η μεταβίβαση κυριότητας πρέπει να καταχωρισθεί
- 9 Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, σύμφωνα με τις κρίσιμες για την υπό κρίση υπόθεση διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας, τα αναγκαία για την καταχώριση στο μητρώο ακινήτων λεπτομερή στοιχεία μπορούν να παρασχεθούν μόνο στα έγγραφα που απαριθμούνται στο άρθρο 22 του νόμου περί μητρώου ακινήτων και ότι, αν ο προϊστάμενος του μητρώου ακινήτων λάβει ελλιπείς πληροφορίες, δεν διαθέτει, κατά την εν λόγω διάταξη, διακριτική ευχέρεια προκειμένου να στηριχθεί σε στοιχεία που υποβλήθηκαν με έγγραφο το οποίο δεν θεωρείται κατάλληλο για να προβεί σε νόμιμη καταχώριση.
- 10 Η επίδραση των εθνικών αυτών διατάξεων στα δικαιώματα των κληρονόμων πρέπει να εκτιμηθεί υπό το πρίσμα των διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012 και του κανονισμού (ΕΕ) 1329/2014 που ρυθμίζουν το περιεχόμενο του κληρονομητηρίου. Το άρθρο 68 του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012 ορίζει ότι «[τ]ο κληρονομητήριο περιέχει τις κάτωθι πληροφορίες στην έκταση που επιβάλλεται από τον σκοπό για τον οποίον αυτό εκδίδεται: Το άρθρο 68, στοιχείο ιβ', προβλέπει ότι το κληρονομητήριο πρέπει να περιέχει «την κληρονομική μερίδα κάθε κληρονόμου και, κατά περίπτωση, απαρίθμηση των δικαιωμάτων ή/και περιουσιακών στοιχείων για κάθε συγκεκριμένο κληρονόμο». Ο σκοπός του σημείου (9) του παραρτήματος IV του εντύπου V, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 5 του κανονισμού (ΕΕ) 1329/2014, (το οποίο είναι υποχρεωτικό εάν ο σκοπός για τον οποίο θα χρησιμοποιηθεί το κληρονομητήριο είναι η πιστοποίηση της ιδιότητας και των δικαιωμάτων του κληρονόμου) είναι να διευκρινισθούν «[π]εριουσιακά στοιχεία που αποδίδονται στον/στην κληρονόμο και για τα οποία ζητήθηκε πιστοποίηση (διευκρινίστε τα περιουσιακά στοιχεία και αναφέρετε όλα τα σχετικά στοιχεία ταυτοποίησης)». Στην υποσημείωση 13 του εν λόγω σημείου διευκρινίζεται ότι είναι απαραίτητο να «[α]ναφέρετ[αι] εάν ο/η κληρονόμος απέκτησε την κυριότητα ή άλλα δικαιώματα επί των περιουσιακών στοιχείων» και επισημαίνεται ότι, «[σ]ε περίπτωση περιουσιακού στοιχείου καταχωρισμένου σε μητρώο, αναφέρετε τις πληροφορίες που απαιτούνται βάσει του δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο τηρείται το μητρώο, προκειμένου να καταστεί εφικτή η ταυτοποίηση του περιουσιακού στοιχείου (π.χ. για ακίνητη περιουσία, ακριβής διεύθυνση αυτής, αριθμός κτηματολογίου, ή αγροτεμαχίου, περιγραφή της περιουσίας». Επομένως, αν παρασχεθούν τα λεπτομερή στοιχεία που προβλέπουν οι διατάξεις του κανονισμού αυτού, το κληρονομητήριο συνιστά έγκυρο τίτλο στη Δημοκρατία της Λιθουανίας για την καταχώριση κληρονομαϊάς περιουσίας στο μητρώο ακινήτων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 69, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012.

- 11 Το Δικαστήριο έχει καταστήσει σαφές με τη νομολογία του ότι το άρθρο 67, παράγραφος 1, του κανονισμού 650/2012 υποχρεώνει την εκδίδουσα αρχή να χρησιμοποιεί το έντυπο V, που προβλέπεται στο παράρτημα 5 του εκτελεστικού κανονισμού 1329/2014, προκειμένου να εκδώσει το κληρονομητήριο (απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 2019, *Brisch*, C-102/18, EU:C:2019:34, σκέψη 30). Το *Amtsgericht Bad Urach* (ειρηνοδικείο Bad Urach) στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας εξέδωσε το ευρωπαϊκό κληρονομητήριο αριθ. 1 VI 175/18 χρησιμοποιώντας το έντυπο V, που προβλέπεται στο παράρτημα 5 του εκτελεστικού κανονισμού 1329/2014· επισυνάπτεται στο παράρτημα IV προς πιστοποίηση της ιδιότητας και των δικαιωμάτων του κληρονόμου. Εντούτοις, δεν παρασχέθηκαν λεπτομερή στοιχεία στο σημείο (9) του παραρτήματος IV του εντύπου V, το οποίο έχει ως σκοπό να διευκρινίσει τα περιουσιακά στοιχεία που αποδίδονται στον/στην κληρονόμο και για τα οποία ζητήθηκε πιστοποίηση. Από τους λόγους έφεσης του εκκαλούντος και από τη νομολογία των γερμανικών δικαστηρίων προκύπτει ότι η παράλειψη τέτοιων λεπτομερών στοιχείων δεν συνιστά σφάλμα εκ μέρους της αρχής που εξέδωσε το κληρονομητήριο.
- 12 Κατά το αιτούν δικαστήριο, η αιτιολογική σκέψη 68 του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012 είναι κρίσιμη εν προκειμένω. Διευκρινίζει ρητά ότι «[η] αρχή έκδοσης του κληρονομητηρίου θα πρέπει να τηρεί τις διατυπώσεις που απαιτούνται για την καταχώριση ακίνητης ιδιοκτησίας στο κράτος μέλος στο οποίο τηρείται το μητρώο». Εντούτοις, πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι ο νομοθέτης της Ένωσης, κατά τη διατύπωση της εν λόγω αιτιολογικής σκέψης στο προοίμιο του κανονισμού, δεν θέσπισε νομοθετική διάταξη αναγκαστικού δικαίου την οποία οφείλει να εφαρμόζει η αρχή που εκδίδει το κληρονομητήριο· εξάλλου, ο νομοθέτης δεν επανέλαβε την εν λόγω διατύπωση στα άρθρα του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012.
- 13 Υπό τις συνθήκες αυτές, λαμβανομένων υπόψη των σκοπών που επιδιώκονται με την καθιέρωση του ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου και της βούλησης του νομοθέτη της Ένωσης για «γρήγορη, ομαλή και αποτελεσματική διεύθυνση των διαδοχών με διασυνοριακές επιπτώσεις εντός της Ένωσης» [στην αιτιολογική σκέψη 67, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012], το αιτούν δικαστήριο διατηρεί αμφιβολίες ως προς την ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο ιβ', και του άρθρου 69, παράγραφος 5, του κανονισμού 650/2012, και υποβάλει, κατά συνέπεια, στο Δικαστήριο το ανωτέρω προδικαστικό ερώτημα.